

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su vam potrebne dodatne informacije, pogledajte naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Informativna bilješka o sudskoj praksi Suda br. 96

April 2007.

Copland protiv Ujedinjenog Kraljevstva - 62617/00

Presuda od 3.4.2007 [Četvrti odjel]

Član 8

Član 8, stav 1

Poštivanje prepiske

Poštivanje privatnog života

Praćenje korištenja telefona, elektronske pošte i interneta uposlenika bez zakonske osnove: *povreda*

Činjenice: Podnositeljka predstavke radila je u visokoškolskoj ustanovi, zakonom ustanovljenoj instituciji kojom upravlja država, kao lična pomoćnica direktora. Od kraja 1995., od nje se tražilo da blisko sarađuje sa zamjenikom direktora. Na insistiranje zamjenika direktora, vršeno je praćenje njene upotrebe telefona, elektronske pošte i interneta. Prema navodima Vlade, ove radnje su poduzete kako bi se utvrdilo da li je podnositeljka predstavke prekomjerno koristila imovinu ustanove u lične svrhe. Praćenje korištenja njenog telefona obuhvatalo je analizu telefonskih računa ustanove, zajedno sa pregledom pozivanih brojeva, datumima i vremenom i trajanjem poziva i pripadajućim troškom; praćenje korištenja interneta vršeno je kroz analiziranje posjećenih internet stranica, analizom vremena, datuma i trajanja posjeta; praćenje elektronske pošte vršeno je u vidu analize e-mail adresa, datuma i vremena u kojem su poruke poslone. Ustanova u to vrijeme nije imala politiku nadzora. U engleskom pravu nije definirano nikakvo opće pravo na privatnost, premda je naknadno donesen zakon kojim je regulirano pitanje presretanja komunikacija i okolnosti u kojima poslodavci mogu bilježiti ili pratiti komunikaciju svojih uposlenika bez njihove saglasnosti.

Pravo: Visokoškolska ustanova je javna institucija za čiji rad je, u kontekstu Konvencije, odgovorna Vlada. Shodno tome, pitanje se odnosilo na negativnu obavezu države članice da se ne miješa u privatni život i prepisku podnositeljke predstavke.

Opseg privatnog života – Telefonski pozivi načinjeni iz uredskih prostora su *prima facie* obuhvaćeni pojmovima "privatnog života" i "prepiske". Iz toga, logično, slijedi da bi elektronske poruke poslane sa radnog mjesta trebale biti slično zaštićene kao i informacije dobivene praćenjem lične upotrebe interneta. Podnositeljka predstavke nije bila upozorena da će njeni pozivi biti predmetom nadzora te je, shodno tome, opravdano očekivala da će njeni pozivi sa radnog mjesta biti zaštićeni privatnošću. Isto očekivanje se može primijeniti i na njenu elektronsku poštu i korištenje interneta.

Miješanje – Sama činjenica da je visokoškolska ustanova takve podatke mogla pribaviti legitimno, u vidu telefonskih računa, ne predstavlja prepreku za utvrđivanje miješanja u prava. To što isti nisu otkriveni trećim stranama niti su korišteni protiv podnositeljke predstavke u disciplinskom ili nekom drugom postupku je sasvim irelevantno. Prema tome, prikupljanje i pohranjivanje ličnih informacija vezanih za korištenje telefona, elektronske pošte i interneta bez znanja podnositeljke predstavke predstavlja miješanje u njeno pravo na poštivanje privatnog života i prepisku.

"U skladu sa zakonom" – Da bi zadovoljio zahtjev predvidljivosti zakon mora biti dovoljno jasan u smislu da pojedincu na adekvatan način ukaže u kojim okolnostima i pod kojim uvjetima su organi vlasti ovlašteni da posegnu za tim mjerama. Tvrdnja Vlade da je visokoškolska ustanova bila ovlaštena zakonskim odredbama da poduzme "sve što je neophodno i cjelishodno" da bi pružila usluge visokog obrazovanja nije bila uvjerljiva. Štaviše, nije pomenuto da su u to vrijeme postojale bilo kakve odredbe, bilo u općim domaćim zakonima ili podzakonskim aktima ustanove, kojima su propisane okolnosti u kojima poslodavci mogu pratiti korištenje telefona, elektronske pošte i interneta svojih uposlenika. Dakle, premda ostaje otvoreno pitanje da li se praćenje korištenja telefona, elektronske pošte i interneta uposlenika, u određenim situacijama i zbog ostvarivanja legitimnog cilja, može smatrati "neophodnim u jednom demokratskom društvu", Sud je zaključio da, u odsustvu domaćeg zakona koji je u to vrijeme regulirao pitanje praćenja, miješanje nije bilo "u skladu sa zakonom."

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Član 41 –3,000 eura na ime nematerijalne štete.

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. On može biti preuzet sa baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava, HUDOC, (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud proslijedio. On može biti reproduciran u nekomercijalne svrhe pod uslovom da puni naziv predmeta bude citiran, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i pozivanjem na Fond povjerenja za ljudska prava. Poziva se bilo koja osoba koja želi da se služi ovim prevodom, u potpunosti ili djelomično, u komercijalne svrhe da kontaktira publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.

© Vijeće Evrope /Evropski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak Registrara nije obavezujući za Sud.

Kliknite ovdje za [Informativne bilješke o sudskoj praksi](#)